

Особено мнение
на съдия Емилия Друмева по к.д. № 1 от 2007 г.

Оспореният законов текст е обявен за противоконституционен заради констатираните нарушения на процедурата по приемането на текста. В искането обаче, тази процедура въобще не се оспорва. Тя се оспорва в едно от становищата на страните – Висшия адвокатски съвет, където се твърди, че законовият текст е противоконституционен, защото бил приет не на две четения, както предвижда Конституцията (чл. 88, ал. 1), а на четири четения! Поставя се въпросът може ли Конституционният съд да се произнася за противоконституционност единствено на основание, което не се сочи в искането? Да, може, защото след като е допуснал делото за разглеждане по същество съдът не е ограничен с посоченото основание за несъответствие с Конституцията (чл. 22, ал. 1 ЗКС). Но за да се стигне до такова произнасяне по процедурата, която в случая се явява преюдициален въпрос спрямо основния предмет на спора, и може да прегради по-нататъшния ход на делото и въобще да не се стигне до съществуването на спора, делото трябва да е достатъчно изяснено от фактическа страна. Това е задължение на Конституционния съд – да постигне необходимото изясняване, вкл. относно волята на народните представители и в случая – относно впечатлението за грешка при изразяването ѝ в пленарната зала. А това не е направено – в решението въз основа на стенографските протоколи се приема за установено, че “четвърто четене” не е имало, но като че ли, *obiter dictum*, не е имало и “трето четене”, а само гласуване на процедурно предложение. Съдът не е изискал доказателства за това каква е била волята на народните представители след като стенографските протоколи навеждат, че е имало недоразумение във волята. А точно волята на народните представители е креативният източник, законите се създават от нея, а не от недоразуменията в пленарната зала. При това положение считам, че в случая съдът не е стигнал до хипотезата на чл. 21, ал. 4 от Закона за Конституционния съд – “когато прецени, че събраните доказателства са достатъчни съдът се произнася с решение в двумесечен срок”, и ако въпреки това произнесе решение, то няма да е стъпило върху достатъчно изяснена фактическа обстановка и по тази причина такова решение и изводите в него, по дефиниция, не могат да бъдат подкрепени.

Съдия **Емилия Друмева**